

Spolufinancováno
Evropskou unií

Bez podpory MAS by naše nabídka zdaleka nebyla tak lákavá a zajímavá, říká vedoucí předškolního zařízení Sovička v Žopech

Pokud někomu stojí za to dovážet své dítě do školky každý den bezmála 30 kilometrů daleko a pokud má ta školka dlouhodobě přetlak, vypovídá to mimo jiné o tom, že bude asi fakt dobrá. Předškolní zařízení Sovička se sídlem v holešovské části Žopy je přesně takové. Inspirované lesními mateřskými školami provozuje dětský klub a dětskou skupinu, nabízí dětem celodenní pobyt na čerstvém vzduchu, ale hlavně má skvělý tým lidí, který vyvíjí aktivity nejen během školního roku, ale i o víkendech a o prázdninách. Sovička pracuje více než deset let pod Klubem občanských a studentských aktivit (K.O.S.A.) a vede ho skvělá pedagožka Martina Javoříková.

Pro začátek prosím o vysvětlení: Co je to K.O.S.A.?

Klub občanských a studentských aktivit (K.O.S.A.) vznikl v roce 2007 při škole PaedDr. Stratila v Holešově, která dnes už neexistuje. Založil ho pan učitel Radovan Kojecký proto, aby se zde mohly konat různé studentské aktivity, plesy apod. Když škola skončila, organizace neměla náplň. Pan Kojecký mi v roce 2013 nabídl, zda bych ji nechtěla převzít a náplň jí vrátit. Mě a moji sestru, která vystudovala předškolní pedagogiku, nadchla přibližně v té době reportáž o lesních školkách v severských zemích. A napadlo nás, že pod K.O.S.A. založíme dětský klub Sovička, který bude inspirovaný touto myšlenkou. Takže když to zjednoduším: *Kosu* jsme zdědili, název sice nebyl výstižný, ale předělávat jsme ho nechtěli, tak se z *kosy* vyloupila ještě Sovička. Její aktivity za 10 let fungování však narostly natolik, že bychom chtěli její jméno zakotvit v názvu celého spolku – Sovička Žopy.

Kde má Sovička zázemí a jaký je rozdíl mezi dětským klubem a dětskou skupinou?

Zázemí máme v obci Žopy, která je částí Holešova. Začínali jsme v pronajatém objektu od města, který dříve sloužil jako malotřídní škola. Ten jsme zrekonstruovali a od roku 2018 je zde oficiální dětská skupina, která splňuje veškeré zákonné podmínky. Vzhledem i fungováním se částečně podobá běžné školce.

Vloni jsme pořídili ještě chatu pod lesem, tam máme dětský klub. Děti tráví prakticky celý den venku bez ohledu na počasí. Samy si po sobě umývají nádobí, odpočívají ve spacáku, mají minimum hraček a chodí na kadibudku.

Jak se za těch deset let Sovičce daří?

Výborně. V obou třídách máme plnou kapacitu, dokonce hlásíme přetlak a už musíme mít i pořadník.

Jak dlouho dopředu se k vám rodiče hlásí?

No, měli jsme už i maminku, která měla čtrnáctidenní miminko a přišla se zeptat na místo. Tak takhle dlouho dopředu opravdu nemusí. Ale běžně přijdou maminky ročních dětí, které za rok nastupují do práce. Místo shání hlavně maminky dvouletých dětí, zájem je veliký.

Čím si to vysvětlujete?

Největší reklamou je pro nás *jedna paní povídala, že v Žopech je to dobrý*. Neděláme si žádné PR, web máme prakticky jen kvůli kontaktům, protože do prezentací, na web či sociální sítě lze napsat cokoli. Proto všem vždycky říkám – přijďte se podívat. Pojďte s námi třeba do lesa, zažijte s námi půl dne a uvidíte, jak se vám u nás bude líbit. Osobní setkání a prožitek nic nenahradí.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

Čím se ještě vyznačujete?

Nabízíme rodinné prostředí s malým kolektivem, jak v dětské skupině, tak v lesní třídě máme 12 dětí na den. Starají se o ně dvě pečující osoby/pedagogové, máme i jednoho pana učitele. Děti je oslovují jménem nebo teto, strejdo. A určitě se vyznačujeme běžným lidským přístupem, pohodovou rodinnou atmosférou... na nic si nehrajeme, děláme to tak, aby nám v tom všem bylo dobře.

O tom správném přístupu k dětem se dnes hodně mluví, hodně se srovnává, jaké to bylo dříve a jaké je to dnes ve smyslu – škoda každé facky, která padne vedle anebo naopak naprostá svoboda či libovůle, kdy se rodič stává pomalu otrokem vlastního dítěte. Jaké by to podle vás mělo být?

Když mi rodiče volají, ptají se, jestli jedeme podle Montessori nebo ve stylu waldorfské školy, zda jsou naši pedagogové školeni Kopřivovými v respektujícím přístupu. Odpovídám, ne, my jsme obyčejná rodinná školka v Žopech s malým počtem dětí a snažíme se to dělat lidsky, intuitivně a přirozeně. Dodržujeme jednoduchá pravidla, reagujeme na potřeby skupiny i jednotlivců. Vedeme děti k samostatnosti, spolupráci a snažíme se je motivovat k zodpovědnosti.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

Setkala jste se s předsudky?

Ano, ve smyslu – lesní školka – tam se lozí po stromech a když se pak dítě dostane do školy, neumí sedět ani v lavici...

Jaká je realita?

Máme několik desítek absolventů a předsudky se nepotvrdily. Jedna paní učitelka ze školy mi osobně řekla, že ji překvapilo, jak jsou naše děti naprosto v pohodě. Myslela si, že to budou zdivočelá zvířata, a přitom jsou to zvědavé děti, které ví spoustu věcí o rostlinách, o přírodě, o zvířatech... V nedávné době mě potěšila také možnost spolupráce s holešovskou státní školkou, což je pro mě důkaz toho, že začínáme být vnímáni jako rovnocenné předškolní zařízení.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

Co u vás kromě chození do lesa děti zažívají?

Chodíme pravidelně na jógu, na plavecký bazén a pořádáme spoustu výletů – ať už poznávacích, nebo edukativních – navštěvujeme divadlo, výstavy, muzea, řemeslníky, chodíme ke koním. Mikroregion je poměrně aktivní, takže těch příležitostí je tady spousta a my je využíváme.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

Co děti se specifickými potřebami? Hlásí je k vám rodiče z tohoto důvodu?

Děti s diagnózou na papíře nemáme. Máme obyčejné zdravé děti, ale u některých je zřejmé, že rodiče ví, proč je k nám dávají. Většinou potřebují jiný přístup, menší kolektiv nebo více času, přesto nic zásadně jiného, pro nás *sovičky* obyčejné věci.

Možná nám dnes právě ta „obyčejnost“ nejvíc chybí... Ani vesnická školka dnes není vesnická a obyčejná v tom smyslu, jak to říkáte.

Určitě to má nějakou atmosféru a svého ducha, kterého tvoří prostředí a hlavně lidé svým osobitým a přátelským přístupem. Možná je to právě to, co u nás hledají rodiče dětí nejen z Holešovska, ale i z Kroměříže, Přerova, Zlína, z Kyselovic...

Část vašich spolupracovníků tvoří členové vaší rodiny. Funguje to?

Bez podpory mojí rodiny by to nešlo. Pracuji se sestrou a skoro švagrovou... teda zatím (*smích*). Někdy je to náročné, protože se dost prolíná rodinný a pracovní život, přesto jsem vděčná za jejich obětavou práci i kritiku. Všech svých učitelů si velmi vážím, celoroční práce s dětmi je krásná, ale náročná.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

V létě pořádáte tábory. Jaké?

Ano, pořádáme. Děti se k nám po absolvování předškolního vzdělávání rády a opakovaně vrací, proto jsme pro ně postupně začali pořádat tábory. V létě tři příměstské tábory v Žopech pro cca 25 dětí a čtvrtým rokem i jeden pobytový, ten se koná v Rajnochovicích, kam se nám letos přihlásilo 48 dětí. Tábory jsou vždy tematicky zaměřené a velice rychle naplněné.

Ted' přečtu něco z vašeho webu: Spolek se věnuje celoroční práci s dětmi, mládeží a rodinami. Snaží se nabídnout zajímavé, netradiční mimoškolní a volnočasové aktivity v průběhu celého roku, které směřuje k prevenci sociálně patologických jevů. Organizuje dětské tábory, víkendové akce, tematická odpoledne, poznávací výlety po okolí pro členy spolku, podílí se na organizaci kulturních akcí v místní části Žopy. Vy jste se dobrovolně zbavila veškerého soukromého života?

(Smích) Takhle mi to dává smysl, pokud něco chcete, musíte se tomu věnovat. Protože mám rok a půl starou holčičku Toničku, nemůžu veškeré akce organizovat sama a potřebuji mít kolem sebe ochotné lidi, se kterými je nutné udržovat dobré vztahy. Proto našim táborníkům, účastníkům akcí nabízíme další aktivity v průběhu celého roku. Komunita má sílu, děti se potřebují setkávat, mluvit, hrát si, mít společné zážitky. Je také důležité vychovat si mezi dětmi nástupce.

Máte malou holčičku, takže jste si určitě musela spoustu věcí zařídit jinak. Dokážete rozdávat úkoly?

Myslím si, že ano. Přesto je spousta věcí, které za mě nikdo neudělá, nejsou vidět, ale udělat se musí.

Umíte myslet i na sebe?

Jak už jsem zmínila, je v tom zakomponovaná celá rodina, která mě ve všem podporuje a drží. Oni jsou ti, kteří mi občas připomenou, že mám brzdit a myslet na sebe. Jsem docela kutil – když potřebuji klid, jdu něco opravovat, vyrábět, zajdu na zahradu, dělám něco fyzicky, rukama.

Ilustrační foto Sovička Žopy, rok 2024

Stále se vracíme k tomu, že bez podpory kolegů a rodiny by to nešlo. Významnou oporou je vám také místní akční skupina MAS Partnerství Mošćenka, která vám několikrát pomohla se získáním financí na vaše aktivity.

Je to tak. V dnešní době nejde tyto aktivity dělat s papírem, tužkou a ošoupaným kopačkem. MAska nám otevírá možnosti, které bychom si dovolit nemohli. Já potřebuji od rodičů vybrat určitou částku peněz tak, abych pokryla náklady na mzdy, materiál, jídlo a další potřeby. Na druhou stranu to pořad musí být částka, kterou si rodiče ještě mohou dovolit. MAska tedy snižuje náklady rodičů, s její podporou můžeme programy zatraktivnit a nabídnout to, co bychom za normálních okolností nemohli, takže se stáváme konkurenceschopnějšími. Bez MAsky by naše nabídka nebyla tak lákavá a zajímavá.

Můžete uvést nějaký konkrétní příklad té pomoci?

Letos máme na všech třech turnusech rodinu, která k nám dává tři děti. Když si to spočítáte, je to ranec peněz. Díky podpoře MAS padá pomoc na úrodnou půdu konkrétních rodin, které se k nám pak vrací. Tohle mi dává smysl.

Nově jste také zapojeni do projektu místního akčního plánování, jenž se rovněž týká školství a který má také na starosti místní akční skupina.

Ano, tato spolupráce je zatím v plínkách, přidali jsme se letos a jsme za to moc rádi. Naše holky už se účastnily workshopu a teď se těšíme, co bude dál. I to je vývoj, že nás vzali mezi sebe, že už nejsme *děcka z pralesa*, ale plnohodnotná organizace, která má pevný základ a je dospělá.

Co byste si přála pro sebe a pro Sovičku do budoucna?

Sobě i Sovičce přeji udržitelný rozvoj. Abychom věci, které děláme, dělali dobře a s láskou. Aby lidé viděli, že to děláme osobitě, opravdově a protože chceme.

Děkuji za rozhovor a Sovičce i vám přeji hodně štěstí!

Marie Macháčová

Pozn.: Rozhovor byl veden v pondělí 22. července 2024 v Holešově.